

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8621201955
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8621201955.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobkyne: U. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Za X. XXX/XX, XXX XX W., zastúpená advokátom JUDr. Danielom Tarbajom, Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53 450 345 p r o t i žalovanej: Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 26.09.2022, č. k. 2Csp/108/2021-74 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodol, cit.:

„I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanej domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ reg. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2012 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou, a to v časti I. v znení „ Poplatky podľa Cenníka VÚB, a.s. platné ku dňu uzavretia tejto zmluvy sú: „Upomienka o nezaplatení dlžnej sumy: 13,30 eur, splatný ku dňu odoslania upomienky“, v časti II., bod 2., v znení: „Dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. pre depozitné produkty, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou. Zároveň dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený s Cenníkom VÚB, a.s.“ a v časti II., bod 4., v znení: „Banka uzavretím tejto zmluvy navrhuje, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdnym riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeným v zmysle zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách. Dlžník podpisom tejto zmluvy vyjadruje súhlas s návrhom banky na riešení sporov Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie.“ Zároveň sa domáhala zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 932,50 eur. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa 17.10.2012 uzavrela so žalovanou spoločnosťou VÚB, a.s. Zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ reg. č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1 300 eur. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné podrobiť ju súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. K zmluvnej podmienke o poplatkoch za upomienku uviedla,

že poplatok za upomienky individuálne nedojednala, preto tento spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech jej ako spotrebiteľa. Poplatok za upomienky bol zakomponovaný do úverových podmienok na vopred pripravenom tlačive zo strany žalovanej, pričom ona tento nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktorému mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, pričom on sám si ich určil pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil, preto ich požadovanie od spotrebiteľa odporuje dobrým mravom. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/137/2016 zo dňa 03.10.2016. K zmluvnej podmienke v časti II. bod 2. s poukazom na § 53 ods. 4 písm. a) a l) Občianskeho zákonníka uviedla, že predmetná zmluvná podmienka je neprijateľná, pretože spotrebiteľ sa s touto zmluvnou podmienkou zaväzuje plniť povinnosti podľa obchodných podmienok, ktoré podľa tejto zmluvnej podmienky teoreticky obdrží až pri podpise zmluvy, pričom v tejto zmluvnej podmienke deklaruje, že sa s nimi oboznámil, súhlasí s ich obsahom a zaväzuje sa ich dodržiavať. Poukázala, že táto zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú v rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/18/2020 zo dňa 25.05.2020. K zmluvnej podmienke v časti II. bod 4. uviedla, že je neprijateľným dojednanie, ktorým sa zmluvné strany dohodnú riešiť všetky spory vyplývajúce z úverovej zmluvy výlučne pred rozhodcovským súdom, vopred vybraným dodávateľom a následne by rozhodnutie tohto rozhodcovského súdu málo slúžiť ako exekučný titul. Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch spotrebiteľa rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou, teda bez súdnej kontroly zmluvných podmienok. Takáto zmluvná podmienka vytvára materiálnu disproporciu v neprospech spotrebiteľa. Nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku.

4. K žalobou uplatnenému nároku na primerané finančné zadosťučinenie žalobkyňa uviedla, že toto má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Prípustnosť tejto žaloby vyvodila z ustanovenia § 3 ods. 5, tretia veta zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s § 298 ods. 2 CSP z ktorého vyplýva možnosť priznania primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi aj v konaní v ktorom sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v tejto časti konania je úspešný. Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí od úvahy súdu. Ak by súd postupoval v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, tak v danom prípade za primeranú výšku finančného zadosťučinenia považuje sumu 932,50 eur, pričom nárok, tak ako ho požaduje zohľadňuje skutočnosť, že sa jedna o viacnásobné porušenie spotrebiteľských noriem. Suma 532,50 eur zohľadňuje 25-násobok výšky poplatku za upomienky a 600 eur za ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky (13,30 eur x 25 + 2 x 300,- eur).

5. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 17.10.2012 uzavrel žalovaný so žalobcom zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ reg. č. XXXXXXXXXXXX ktorou sa zaviazal poskytnúť žalobcovi spotrebný úver: Nezabezpečený flexidebet vo výške 1 300 eur ako povolené prečerpanie na účte XXXXXXXXXXXX/XXXX, pričom dátum zriadenia (možnosti čerpania) povoleného čerpania bol po splnení odkladacej podmienky, ktorý dátum účinnosti vopred žalobcovi oznámi. Odkladacou podmienkou poskytnutia úveru bolo, že minimálne počas 3 po sebe nasledujúcich mesiacov po požiadaní o zriadenie povoleného prečerpania, zasielanie a pripisovanie kreditných obrátov na účet ku ktorému je povolené prečerpanie zriadené vo výške minimálne 50 % z nastaveného limitu povoleného prečerpania. Podmienkou pre čerpanie úveru bolo zasielanie kreditných obrátov na účet ku ktorému je zriadené povolené prečerpanie v minimálnej výške 650 eur mesačne. Z výpisov účtu žalobkyne (č.l. 35 až 39) je zrejmé, že kreditné obraty na účte za mesiac november 2012 boli vo výške 728,63 eur, za mesiac december 2012 vo výške 667,64 eura, za mesiac január 2013 vo výške 480,24 eur, za mesiac február 2013 vo výške 663,58 eur. Dňa 18.03.2013 uzatvoril žalovaný so žalobcom ďalšiu zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ reg. č.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorou sa zaviazal poskytnúť žalobcovi spotrebný úver: Flexidebet nezabezpečený vo výške 1 200 eur ako povolené prečerpanie na účte XXXXXXXXXXXX/XXXX, pričom dátum zriadenia (možnosti čerpania) povoleného čerpania bol dňa 19.03.2013 a podmienkou čerpania bolo zasielanie kreditných obrátov na účet ku ktorému bolo zriadené povolené prečerpanie v minimálnej výške 600 eur mesačne.

6. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že zmluva je platná momentom jej uzavretia, pokiaľ sú splnené všetky zákonom stanovené náležitosti tohto dvojstranného právneho úkonu. Účinnosťou zmluvy rozumieme možnosť domáhania sa práv a povinností v zmluve dohodnutých, uplatňovania práv a povinností upravených, či vyplývajúcich zo zmluvy, resp. možnosť správať sa tak, ako to vyplýva zo

zmluvy. Ak nie je dohodnuté v zmluve nič iné, je zmluva účinná momentom jej uzavretia. Najčastejšie je účinnosť zmluvy podmienená splnením odkladacej podmienky, ktoré si zmluvné strany dojednávajú v zmluve. Účinnosť zmluvy umožňuje konať tak, aby sa dosiahol samotný účinok zmluvy, teda, aby nastali právne následky, ktoré sú s ňou sledované, resp. v nej dojednané. Keďže vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ registračné číslo XXXXXXXXXXXX dňa 17.10.2012, avšak jej účinnosť bola odložená odkladacou podmienkou, ktorú žalobkyňa nespĺnila, t.j. 3 mesiace po uzavretí zmluvy (v mesiacoch november, december 2012 a január 2013) nemala na účte kreditné obraty najmenej vo výške 650 eur, a preto predmetná zmluva, aj keď bola platná, nenadobudla účinnosť. Teda nenastali právne následky, ktoré boli touto zmluvou sledované. Svedčí o tom aj skutočnosť, že žalovaný so žalobkyňou dňa 18.03.2013 uzatvoril ďalšiu zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ registračné číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobkyňa poskytol povolené prečerpanie na jej účte. Preto sa žalobkyňa nemôže na základe zmluvy zo dňa 17.10.2012 domáhať vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a primeraného finančného zadosťučinenia. Z uvedených dôvodov preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, preto jej súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania, pričom o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie, ktoré odôvodnili tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo ku porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že ako vyplýva z čl. III. bod 1 Zmluvy, zmluva nadobudla platnosť dňom jej podpisu (17.10.2022), čo predstavuje nespornú skutočnosť. Sporným bolo posúdenie účinnosti zmluvy. Podľa čl. I. Zmluvy odkladacia podmienka spočívala v splnení povinnosti poukázať minimálne počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov po požiadaní o zriadenie povoleného prečerpania vykonanie kreditných obrátov vo výške minimálne 50 % z limitu povoleného prečerpania 1.300 eur (t.j. 650 eur). Vychádzajúc z výpisov predložených žalovanou, v prvom mesiaci po podpise zmluvy (od 17.10.2012 do 16.11.2012) žalobkyňa vykonala kreditné operácie vo výške 663,50 eur (193,26 + 234,90 + 236,34), v druhom mesiaci (od 17.11.2012 do 16.12.2012) vykonala kreditné operácie vo výške 728,63 eur (65,13 + 193,26 + 234,26 + 235,34), v treťom mesiaci (od 17.12.2012 do 16.01.2013) vykonala kreditné operácie vo výške 667,64 eur (0,20 + 197,20 + 234,90 + 235,34) a vo štvrtom mesiaci (od 17.01.2013 do 16.02.2013) žalobkyňa vykonala kreditné operácie vo výške 673,58 eur (10,00 + 197,20 + 231,04 + 235,34). Poukázala na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedla, že podľa ústavne konformného výkladu je preferovaná platnosť pred neplatnosťou právneho úkonu (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 242/07). Na základe uvedeného má žalobkyňa za to, že splnila odkladaciu podmienku a zmluva nadobudla účinnosť. Skutočnosť, že žalovaná toto neakceptovala a žalobkyňa sa svojho nároku domáhala alebo že o niekoľko mesiacov bola uzatvorená ďalšia zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania, je irelevantná pre daný spor a posúdenie predmetného úverového vzťahu založeného zmluvou zo dňa 17.10.2012. Bez ohľadu na účinnosť zmluvy poukázala na skutočnosť, že táto riadne nadobudla platnosť a žalovaná sa mohla riadne domáhať a naplňovať napadnuté neprijateľné zmluvné podmienky už od daného momentu, a to aj do budúcnosti bez ohľadu na účinnosť zmluvy, ktorá bola významná iba pre poskytnutie úverového rámca povoleného prečerpania. Je vecou ex offio povinnosti vnútroštátneho súdu posudzovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky za každého stavu úverového vzťahu. Citujúc ust. § 298 ods. 1 CSP, § 3 ods. 3 a 5 prvá veta zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj komentár k Civilnému sporovému poriadku uviedla, že určenie neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok by bolo dôvodné nielen v prípade, ak by nedošlo k účinnosti zmluvy, ale aj v prípade, ak by išlo o neplatnosť zmluvy podľa Občianskeho zákonníka. Rozhodovacia prax súdov vychádza z názoru, že určenie neprijateľnosti je dôvodné dokonca aj pri neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy ako celku, nie to ešte pri jej prípadnej neúčinnosti. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky nie je podľa zákona nijako daná tým, či spotrebiteľ už nejako zasiahla, alebo ho nezasiahla a či sa prípadne domohol ochrany proti obchodníkovi aj dovolaním sa iného právneho inštitútu, ako je neprijateľnosť zmluvnej podmienky a je jedno, či sa spotrebiteľ bráni pred nekalými obchodnými praktikami obchodníka, používajúceho neprijateľnosť zmluvnej podmienky pred zmluvou, počas jej plnenia alebo po zániku zmluvy. Ochrana

sa musí spotrebiteľovi, vo všetkých týchto časových vymedzeniach poskytnúť za stavu, že ním došlo pred zmluvou, počas jej plnenia, ale aj po zániku zmluvy (čl. 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a ktorou sa mení a dopĺňa smernica rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004. V tejto súvislosti opätovne poukázala na komentár k Civilnému sporovému poriadku a na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20C/270/2016 zo dňa 30.11.2017 a Krajského súdu v banskej Bystrici sp. zn. 14Co/432/2012 zo dňa 26.03.2013, ktoré vo svojom odôvodnení konštatovali, že neplatnosť zmluvy nemá za následok nemožnosť domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Najvyšší súd SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 zo dňa 24.11.2015 dovolanie zamietol v napadnutej potvrdzujúcej časti o určenie, že úverová zmluva je neplatná a vo výroku o určení, že z dôvodu neprijateľnosti sú neplatné zmluvné podmienky uvedené v úverovej zmluve. Do pozornosti dala aj rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/42/2012 zo dňa 13.09.2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/219/2013 zo dňa 21.08.2014, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/289/2015 zo dňa 09.11.2016 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/74/2019 zo dňa 30.07.2019. K absencii naliehavého právneho záujmu na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok poukázala na ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 279/2017 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2018, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže domáhať určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou v zmysle ust. § 137 ods. c) a d) Civilného sporového poriadku. Nemali by byť preto žiadne pochybnosti o tom, že od 01.01.2018 sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, keď to ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. výslovne umožňuje práve s odkazom na ust. § 137 CSP. Určovanie neprijateľnosti zmluvných podmienok v individuálnych spotrebiteľských sporoch je hlavným prostriedkom a cieľom ochrany spotrebiteľov v EÚ, osobitne čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Z únieovej, ale aj vnútroštátnej úpravy vyplýva, že súd môže zamietnuť žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok len v prípade, že zistí, že nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ust. § 298 ods. 1 CSP umožňuje, aby súd aj bez návrhu vyslovil neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Skúmanie neprijateľných zmluvných podmienok sa týka nie len samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ale aj všetkých zmluvných dokumentov s ňou súvisiacich. Poukázala na právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.03.2019, z ktorej vyplýva, že žaloba o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok je osobitným druhom žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4a 5, § 53a Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Samotné predmetné zmluvné podmienky boli vo vzťahu k žalovanej za neprijateľné už opakovane určené. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobkyňa podala odvolanie z viacerých dôvodov, z ktorých ani jeden neodôvodnila. Výpisy z účtu žalobkyne od novembra 2012 do januára 2013 vyplýva, že v novembri mala kreditný obrat na účte 728,63 eur, v decembri 2012 bol kreditný obrat na účte vo výške 667,64 eur a v januári 2013 vo výške 480,24 eur. Žalobkyňa nespĺnila v mesiaci január obrat vo výške 650 eur, preto jej nebolo poskytnuté prečerpanie na účte vo výške 1.300 eur. Žalovaná predložila výpisy z účtu žalobkyne, ktoré preukázali nespĺnenie podmienok a nečerpanie predmetného úveru vo forme povoleného prečerpania vo výške 1.300 eur v dôsledku nespĺnenia týchto podmienok. Žalobkyňa uzatvorila dňa 18.03.2013 opätovne zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania na rovnaký účet, avšak s tým rozdielom, že zmluva nadobudla účinnosť a povolené prečerpanie jej bolo poskytnuté, to znamená, že zmluvné strany mohli voči sebe uplatňovať práva a povinnosti. Práve zmluva zo dňa 18.03.2013, na základe ktorej jej bolo poskytnuté povolené prečerpanie, je predmetom sporu vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 3Csp/106/2021. V ďalšom uviedla, že žalobkyňa použila v odvolaní novoty, na ktoré by odvolací súd nemal prihliadať. V dôsledku argumentačnej núdze predložila nesúvisiace rozhodnutia súdov so žalovanými nebankovými subjektmi, kde boli úverové zmluvy platné a účinné až následne boli v rámci súdneho konania vyhlásené za neplatné z dôvodu porušenia ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa zamlčovala skutočnosť, že nespĺnila odkladacie podmienky, zmluva sa tak nestala účinnou a nebolo jej poskytnuté povolené prečerpanie vo výške 1.300 eur. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasledujúcich zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je opodstatnené.

11. Súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v Zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania reg. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2012.

12. Odvolací súd konštatuje, že neobstojí argumentácia súdu prvej inštancie týkajúca sa účinnosti zmluvy, ktorej súčasťou bola odkladacia podmienka, ktorú žalobkyňa nespĺnila, v dôsledku čoho nenastali právne následky zmluvy. K argumentácii žalobkyne uvedenej v odvolaní odvolací súd len na zdôraznenie uvádza, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že v prípade žaloby spotrebiteľa o určenie/ vyslovenie neprijateľnosti alebo neplatnosti zmluvnej podmienky nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 27/2018 z 28.3.2019). Aj po zmene procesných predpisov s účinnosťou od 01.07.2016 (prijatím nového procesného kódexu v podobe CSP) možno konštatovať, že v prejednávannej veci odôvodňuje určenie neprijateľných zmluvných podmienok ustanovenie § 137 písm. c) CSP v nadväznosti na ustanovenie § 298 ods. 2 CSP, ktorý priamo ukladá súdu, aby v prípade určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky uviedol vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, resp. zmluvných podmienok. Napokon právo žalobcu - spotrebiteľa domáhať sa určenia takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky vyplýva aj z ustanovenia § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, z čoho vyplýva, že (v korelácii so spomínaným ustanovením § 298 ods. 2 CSP) spotrebiteľ - žalobca má preukázateľný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky za situácie, že samotný súd prvej inštancie zistil neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky, resp. zmluvných podmienok a v závislosti od toho aj vo veci rozhodol.

13. Súd mohol žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť len v jednom prípade, a to v prípade, keď zistí, že sa v súdnej veci nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak súd zistí, že v súdnej veci o neprijateľnú zmluvnú podmienku ide, žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť nemôže, a to bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky samostatnou žalobou, alebo pri podmienkach, aké sú obsiahnuté v § 298 ods. 2 CSP a tiež bez ohľadu na to, či žaloba smeruje proti obchodníkovi, ktorý je autorom neprijateľnej zmluvnej podmienky, alebo proti jeho právnomu nástupcovi a bez ohľadu na to, že o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, už bolo v inom súdnom konaní, ale z iného právneho vzťahu, založenom iným právnym úkonom rozhodnuté, a to aj v prípade, ak by sa súdne konania týkali tých istých strán a bez ohľadu na to, či v prípade úverového právneho vzťahu, už úver splatený bol, alebo nebol. Bez relevancie je argumentácia žalovanej, podľa ktorej k naplneniu odkladacej podmienky žalobkyňou nedošlo, nakoľko nie je podstatné, či k aplikácii zmluvnej podmienky došlo, ale podstatná je tá skutočnosť, či zmluvná podmienka, ktorá je súčasťou spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, je takou podmienkou, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

14. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že súd prvej inštancie odňal strane sporu právo konať pred súdom a zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

15. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie sa v intenciách odôvodnenia odvolacieho súdu opätovne zaoberať nárokom žalobkyne voči žalovanej, pričom žalobkyňa nie je povinná preukazovať právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v podanej žalobe, ani splnenie odkladacej podmienky uvedenej v predmetnej zmluve. Svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 CSP tak, aby obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

16. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).